Enderrock | Helena Morén Alegret | Actualitzat el 29/10/2021 a les 14:00

Albert Gil: «En moltes coses he estat precoç; però en d'altres, com cantar, he començat tard»

Entrevistem el músic barceloní sobre el seu debut en solitari, 'Plena fragmentorum cofini'

Albert Gil | Pía Sommer

El músic barceloní **Albert Gil** (**Brighton 64**, **Los Brigatones**, **Matamala** i **Chest**) presenta el seu debut en solitari, *Plena fragmentorum cofini* (Chesapik, 2021), el mateix any en què **Brighton 64** arriba al 40è aniversari, que celebrarà amb un nou àlbum, editat per BCore i previst per a l'any vinent amb una selecció de cançons tornades a gravar.

Gil va aprofitar el temps del confinament per compondre fins a vint-i-cinc cançons noves, que va gravar tot sol a casa. Moltes d'elles però, no encaixen en cap dels projectes en què estava involucrat, perquè eren "més personals i íntimes". Així que va va decidir cantar-les i editar-les sota el seu nom. Investiguem què suposa aquest fita en una entrevista amb ell.

Per què ara et presentes com a Albert Gil aka Rudemod?
Després de tota una vida artística en segon pla, em venia de gust fer un pas endavant i ensenyar coses que només jo sabia que era capaç de fer, com cantar o tocar diversos instruments. Havia cantat de manera puntual en algun disc de **Brighton 64** però ara, en aquest treball, canto gairebé la totalitat de les parts solistes.

I per què el títol en aquest llatí d'estar per casa (traduït: 'ple de fragments')?
El disc és una barreja de temes nous i d'altres que havien quedat en un calaix, perquè eren massa personals. Sempre he hagut de trobar algú que cantés el que jo componia. Si ets només compositor, això pot representar un problema. Vaig considerar diferents títols fins que vaig arribar a ?Sobres completes', i com que el disc està cantat en castellà i català a parts iguals, vaig buscar al traductor de Google com seria ?Sobres completes' en llatí i va sortir ?*Plena fragmentorum cofini*'. I així va quedar.

Gravar un disc en solitari era una il·lusió que s'ha acomplert tard i ha explosionat, com cantes a la primera cançó "Aquel deseo que un di?a formule?"?
Sempre he patit certa frustració a l'hora de posar en pràctica la música que jo imaginava. És natural, algú altre agafa la teva cançó i la fa seva, canviant-ne alguna cosa que, inevitablement, l'allunya de com la sents dins el teu cap. Mai no m'ha fet una especial il·lusió cantar, ho he fet perquè no m'ha quedat més remei [bromeja], durant el confinament no tenia cap altre cantant a casa. El més important és que he quedat molt satisfet amb l'experiència.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=XtxdL9TPgtI
L'inici de "Aquel deseo que un día formulé" pot recordar Sidonie, tot i que després ja se singularitza l'estil. Què t'han aportat els grups que vas descobrir amb Bip Bip Records?
Vaig muntar una discogràfica no per guanyar diners, sinó per editar música de grups que m'agradaven. I m'agradaven per alguna cosa, per unes influències o per unes maneres de compondre que formaven part de mi i era capaç de reconèixer en els altres. Per això és normal que tingui un so similar... Molts hem begut de les mateixes fonts. No som res més que una baula, una peça de la cadena de transmissió.

A "Pequeñas cosas" parles de petites coses com 'ese abrazo a tu madre'. Amb l'experiència del confinament ha aflorat el que és veritablement necessari d'allò que no?
Un amic, després d'escoltar la cançó, em va dir: que bé fer-se gran per no haver de fer-nos els *malotes*. Hi estic del tot d'acord. Sempre m'han posat malalt les postures, les meves i les dels altres, aquell posat tan rocker de recolzar el peu al monitor, les ulleres fosques de nit, fer-te el dur. Tot això no val res si no ets capaç de treure't la màscara de tant en tant, i confessar que el que t'agradaria fer en realitat és abraçar ta mare. Treure'm la màscara és el que faig en tot el disc.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=A4kSyWZTqew
Musicalment i a nivell de lletres en què t'ha marcat? A "Pequeñas cosas" fas inventari... Ve marcat pel to del llibre biogràfic 'Las cosas por su nombre' (Ediciones 66rpm, 2020)?
Al llibre faig com els vells, que no es tallen a l'hora de dir el que pensen. La lletra de "Pequeñas cosas", com bé dius, és un inventari de coses senzilles que sembla que no tinguin valor però que, quan les perds, les trobes imprescindibles. Ara per ara, això és per a mi molt més important que l'èxit, els diners i el reconeixement que pugui tenir.

?Video: https://www.youtube.com/watch?v=kYKwVmZoWzA
"Camp de mines desactivat" és una lletra de Carlos Zanón. Per què t'animes a musicar-la?
Amb el Carlos hem col·laborat en un parell de discos de **Brighton 64** i em venia de gust tornar-ho a fer. Pensava que me la faria en castellà, com anteriorment, però es va despenjar amb un text en català molt potent i personal, que encaixava com un guant amb el conjunt de cançons. Estic especialment orgullós d'aquesta cançó i de tornar a treballar amb ell.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=3GYtNglcLbs
"La séptima vida del gato" té un to com de confidència entre la colla d'amics, o cantar a un tal Javier és un recurs literari?
Fa dos anys van diagnosticar un càncer al meu amic de l'ànima **Javier Sun**, cantant donostiarra. Ara l'ha superat, però en aquell moment em va afectar tant que vaig escriure aquest text. Sona a confidència perquè no és més que una conversa imaginària, una més de les mil que hem tingut. El Javier i jo som molt diferents però similars en molts aspectes. Allò de boicotejar-nos a nosaltres mateixos, cercar l'amor un cop i un altre, viure fins al límit... Com pots veure, tenim molts temes a

parlar.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=BoU2R7uTZeM
"Mal educat", una cançó-nota de comiat?
És una cançó humorística i un dels temes més potents del disc. Parla de l'experiència de ser abandonat, cosa que m'ha passat unes quantes vegades. No hi ha res com riure's d'un mateix, és molt terapèutic.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=CJZ3EXBC5II
"Quién nos iba a decir" és una cançó de final de cicle?
És la lletra més pandèmica de totes. És el retrat dels carrers buits, de l'atmosfera neta, de l'absència de turistes, de la presència de vegetació o d'animals insòlits en llocs inversemblants. I, pel damunt de tot, és el desig de no tornar a caure en els mateixos errors, cosa que sembla impossible. Pot ser que sigui la crònica d'una oportunitat perduda.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=6uJwE24j8I4
"(Aún no) Tengo otra cancio?n en mente" assumeix que la jubilació encara queda lluny?
És el que diré a la mort quan em vingui a buscar. Des que soc pare, cada cop m'agrada més viure.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=jvElnXBVTVE
"Cançó de protesta" és una cançó contra la 'xerrameca de bar' i la individualització urbana. La tornada diu 'no ens tornaran a enganyar': tu ho penses de veritat?
Aquesta és una cançó realment antiga, potser la més vella de totes. Vaig tenir l'honor de gravar-la amb el **Belda** i el **Conjunt Badabadoc**. Parla de la guerra que va seguir les mentides de Bush, Blair i Aznar. Sobre com van enganyar tothom i com de barat els ha sortit. Per altra banda, 'No ens tornaran a enganyar', és una frase que vaig manllevar dels **Who**, un dels meus grups preferits. Però la realitat és que sí que ens tornaran a intentar enganyar, sens dubte. Cal estar sempre alerta.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=oA5mvOv0o1Q
De vegades sents que "El viaje" que vas començar té 'el barco hundido'. L'harmònica de la cançó li dona un toc de mariner o pirata, amb cert blues...
La lletra és també de Javier Sun, i la veritat és que em va costar entendre sobre què parlava. Vaig provar de cantar-la i m'era incomprensible, no treia l'entrellat del tema. Fins que, un dia, vaig tenir una il·luminació, i vaig veure que parlava de les persones que perden la vida travessant el Mediterrani. No sento que el meu sigui un viatge enfonsat, més aviat al contrari. Com en el cas del Zanón, li vaig passar la música i ell em va fer un vestit a mida. Hi ha molt de blues, a la manera dels **Stones**, hi ha molt de lament i, potser per això, el Javier va fer aquesta lletra.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=7HRkcRlGhUU
A "Coristes i numismàtics" versiones Sisa al costat del teu germà Ricky, Reyes Torío i Mar Ramos. Què admires de Sisa?
La cançó pertany a una gravació que vaig fer fa un temps amb components de **Chest**, i la raó per incloure-la al disc és l'objectiu de fer un homenatge a un dels creadors més potents que ha donat mai l'escena catalana. **Sisa i Melodrama** va ser el primer concert de pop al qual vaig assistir, el 1979, al Zeleste, acompanyat per la meva mare i el meu germà **Ricky**. Aquell va ser el detonant que va fer que volgués pujar a un escenari.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=5FHANtVpaLo
"Malalt" té una lletra narrativa de l'escriptor i guionista Ivan Ledesma. De qui va ser la idea de fer-la? Quina relació teniu?
Vaig editar el grup de l'Ivan, **Radio Raheem**, a començaments del nou segle, a Bip Bip Records. Des d'aleshores hem fet coses junts, com ara un grup de versions de música hortera en clau **Ramones** amb el qual vam fer un munt de concerts (**Vader Retro**). Més tard vam muntar un projecte en català que no va arribar a quallar. "Malalt" era un dels temes més brillants d'aquell

repertori, per això vaig voler rescatar-lo per al meu disc.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=0RJtWOMBClY
"Rellotge de sorra" és un valset atrotinat que té un aire a la música de Pascal Comelade o l'Orquestra Fireluche.
M'encanta la idea de 'valset atrotinat'! La vaig escriure per a una persona que era incapaç de dir-me pel meu nom o atrevir-se a dir 't'estimo'. Com gran part d'aquest disc, la vaig gravar a casa, tot sol, tocant la majoria dels instruments.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=hj45ieOoRmY
Amb "Vuelta a la luz", sempre et sents tornant a néixer?
Com moltes altres cançons, parla de la pandèmia. De les equivocacions de l'administració, sigui quina sigui, de com han estat de perduts i de com ens han marejat, controlat, enganyat i avorrit amb la seva ignorància i ànsia de control.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=ZtMAJicnaqg
A "Soc un cas molest" tornen a col·laborar en Ricky, la Reyes i la Mar... són el teu nucli dur a l'hora de donar per bona una cançó i/o la teva colla 'fora del temps'? A qui li cantes (la part de retret)?
Aquesta cançó parla d'una sensació molesta que, en comptades ocasions, experimento. Al llibre *Las cosas por su nombre*, de tall autobiogràfic, vaig incloure lletres que havien quedat sense veure la llum i, aquesta n'era una. La seguia una petita explicació. Resulta que els artistes, si tenim certa repercussió, per poca que sigui, sembla que ens està vetat canviar, evolucionar, explorar coses noves. Sempre hi ha qui acaba desenganyat, algú que s'estimaria més veure't mort, o que el grup se separés; tot això abans que t'atreveixis a canviar. Vindria a ser la típica persona que acostuma a dir: "com el primer disc (de qualsevol banda), cap altre".

Video: https://www.youtube.com/watch?v=NixoLu4nEZ4
"Mina", és una cançó instrumental per fer dormir la teva filla?
Sí, és una cançó de bressol que vaig fer en un moment de desesperació. Està dedicada a la Mina, la meva filla de 3 anys. En moltes coses he estat precoç; però en d'altres, potser les més importants, les he començat tard: tenir fills, posar-me a cantar, atrevir-me a mostrar sentiments que fins ara només coneixien les persones que tinc més a la vora...

A finals d'any celebreu 40 anys de Brighton64, què prepareu de celebració per a l'efemèride?
Quatre dècades, sembla mentida... Que ningú no es pensi que el **Ricky** o jo hem oblidat aquesta efemèride a causa dels respectius discs en solitari. El confinament ens ha donat l'oportunitat de fer-los, cosa que en unes altres condicions hauria estat gairebé impossible. Per celebrar els quaranta anys de **Brighton 64** hem fet una selecció de cançons de tota la nostra carrera -temes amb els quals, per una raó o per una altra, no havíem quedat satisfets- i els hem tornat a gravar. Hem inclòs també dues cançons noves, hem fet una sorprenent versió de "La casa de la bomba" que no deixarà ningú indiferent, hem gravat "Barcelona Blues" amb la lletra original en català, hem ideat una portada amb tot d'elements icònics relacionats amb el grup... El disc es dirà *Más de lo mismo* (perquè ningú no s'enganyi) i el tindrem a començaments d'any editat per BCore.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=Ukxqr7a9M5w